

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA
mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.422/2021/8.sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2021. október 6. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

végzést:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2021. június 2. napján kihirdetett 2.Bf.74/2021/11. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárás során 7.200.- (hétezer-kettőszáz) forint vádlottat terhelő büntügyi költség merült fel.

A harmadfokú határozat ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Püspökladányi Járásbíróság a 2021. január 12. napján hozott 5.B.23/2020/40. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő rablás büntetében, a Btk. 164. § (1) bekezdésben meghatározott, de a (3) bekezdés szerinti minősülő és büntetendő súlyos testi sértés büntetéként a Btk. 10. §-a szerinti kísérletében, személyi szabadság megsértésének büntetéként (Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) és hivatalos személy elleni erőszak büntetéként (Btk. 310. § (1) bekezdés a) pont). Ezért őt halmazati büntetésül, mint erőszakos többszörös visszaesőt 9 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte kimondva, hogy a vádlott a büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a büntügyi költségről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben az ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott büntetésének súlyosítása érdekében. A vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért fellebbeztek.

[3] A másodfokon eljáró Hajdú-Bihar Megyei Főügyészség a 2021. február 22. napján kelt B.338/2020/10. számú másodfokú ügyészi indítványában a tényállást megalapozottnak ítélte, azonban a bűncselekmények jogi minősítése körében indítványozta, hogy ... sértett sérelmére is állapítsa meg a másodfokú bíróság a Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő személyi szabadság megsértésének büntetést a vádlott

terhére rótt bűncselekményeken túl. Emellett a kiszabott büntetés mértékének súlyosítását is indítványozta.

[4] A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság az ügyben nyilvános ülést tartott. Ennek keretében a 2021. június 2. napján hozott 2.Bf.74/2021/11. számú ítéletével a Püspökladányi Járásbíróság fenti számú elsőfokú ítéletét megváltoztatta akként, hogy a testi sértés büntetének kísérletét a Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (6) bekezdés a) pontja szerint minősítette, aljas indokból elkövetett testi sértés büntette kísérleteként. Emellett a másodfokú ügyészi indítványban tett észrevételnek és indítványnak megfelelően kimondta a vádlott bűnösségét további 1 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntetében is (Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont). A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 10 évre súlyosította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta. Beszámította a büntetésbe az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozatig letartóztatásban töltött időt is. Rendelkezett a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségek viseléséről.

[5] A másodfokú ítélettel szemben ... vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a vádlott bűnösségének további bűncselekményben (Btk. 194. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont szerinti, 1 rendbeli személyi szabadság megsértésének büntette) történt kimondása miatt, valamint a büntetés enyhítése végett. A másodfokú ügyész az ítéletet tudomásul vette.

[6] vádlott védője a 2021. szeptember 16. napján kelt előkészítő iratában arra hivatkozott, hogy a törvényszék helytelen jogi következtetést vont le a megállapított tényállásból. Álláspontja szerint azért nem lehet a vádlott terhére a további személyi szabadság megsértésének büntetét megállapítani, mert a kiskorú sértett irányában nem került kifejtésre olyan mértékű fenyegetés, amely korlátozta volna őt a szabad akaratának érvényesülésében. A vádirat második oldalának harmadik bekezdésében foglalt azon megállapítás is ezt igazolja, mely szerint "a sértett védekezésképpen a vádlottat nyitott tenyérrel, két alkalommal arcon ütötte." Erre figyelemmel a sértett megfélemlítése nem volt olyan szintű, hogy mozgási szabadsága ne tudott volna érvényesülni.

[7] Ezért a sérelmére megállapított személyi szabadság megsértése büntette alól bűncselekmény hiányában felmentést indítványozott. Ezen túl a büntetés nemének változatlanul hagyása mellett a szabadságvesztés mértékének jelentős enyhítésére is indítványt tett, mivel ezt a vádlottnak fel nem róható időmúlás kellőképpen indokolja.

[8] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.217/2021/2. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[9] Álláspontja szerint az ügyben eljáró bíróságok eljárási szabálysértést nem vétettek és a fellebbezés alapját képező határozatában a törvényszék helyesen mondta ki a vádlott bűnösségét további 1 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében, és a testi sértés büntette minősítésének helyesbítése is összhangban van az anyagi jogszabályokkal. Nem eltúlzott a másodfokú bíróság által megállapított büntetési tartam sem, mivel a vádlott cselekményét kitartóan, a társadalmi együttélési szabályokat semmibe véve követte el. A védői a fellebbezés indokolásában írtakra reagálva rámutatott, hogy a védekezéshez a sértettnek joga van, és a felnőttkorú vádlottnak a két kiskorú személlyel szemben kirívóan erőszakosan, durván megvalósított cselekménye a személyi szabadság megsértésének

büntetést mindkét sértettel szemben kimerítette. Az erőszak és fenyegetés súlyát a bíróságnak mindig a sértettek tudati oldaláról nézve kell megítélni, és jelen esetben a tizennegyedik életévüket alig betöltött sértettek a vádlott erőszakos magatartása olyan hatással volt, amely miatt az akaratának megfelelő magatartást tanúsították. Erre figyelemmel az ítélet tanácsulésen történő helybenhagyását indítványozta.

[10] A Debreceni Ítéltábla a másodfellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 621. § (2) bekezdése szerinti tanácsulésen bírálta el, mivel a vádlott terhére fellebbezés nem történt, és a nyilvános kitűzését senki nem indítványozta. Ennek során első körben a másodfellebbezés joghatályosságát és terjedelmét határozta meg.

[11] A másodfokú bíróság a vádlott bűnösségét további 1 rendbeli olyan bűncselekményben is kimondta, amely valóságos anyagi halmazatban áll a többi – a vádlott terhére az elsőfokú bíróság által is megállapított – bűncselekménnyel. A Be. 615. § (2) bekezdés c) pontja alapján a vádlott bűnösségét tehát olyan bűncselekményben is megállapította, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ez a Be. 615. § (1) bekezdése alapján olyan ellentétes döntésnek minősül, amely alapján fennállnak a harmadfokú eljárás feltételei.

[12] A Be. 615. § (3) bekezdés a.) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti magát az ellentétes döntést. Erre figyelemmel a bejelentett védelmi jogorvoslat joghatályos.

[13] A fellebbezés terjedelmét a Be. 618. § (1) bekezdése határozza meg. A felülbírálat kiterjed a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntésére, valamint az első és a másodfokú bíróság eljárására is tekintet nélkül arra, hogy ki és milyen okból fellebbezett.

[14] Az ítéltábla megállapította, hogy mind a Püspökladányi Járásbíróság, mind pedig a Debreceni Törvényszék betartotta a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseit. Nem vétett olyan abszolút eljárási hibát, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezethetne.

[15] A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

[16] A Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát arra tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A (2) bekezdés kimondja, hogy a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak.

[17] Az ítéltábla megalapozatlansági, avagy részbeni megalapozatlansági okot nem tárt fel. A törvényszék az iratok tartalma alapján a másodfokú ítélet 2. oldal [9], [10] és [11] pontjaiban a bizonyítékokkal összhangban egészítette ki és pontosította a tényállást.

[18] Mindazonáltal már a Püspökladányi Járásbíróság által megállapított, a törvényszék pontosításával nem érintett tényállási részből következett vádlott bűnössége

a ... sérelmére megvalósított további 1 rb. személyi szabadság megsértésének büntetében. Az elsőfokú ítélet [16] pontjában ugyanis az szerepelt, hogy "... a vádlott nem hagyott fel a bántalmazással és a földről felrángatott, a bejárati ajtóhoz lökdösött sértettet "takarodjál be a házba!" szavakkal bezavarta lakóépületbe, amelynek a sértett eleget tett." Ilyen elkövetési magatartás szerepel a tényállás [17] és [18] pontjaiban is.

[19] Mindezek alapján helytállóan állapította meg a törvényszék, hogy a sértett sérelmére elkövetett testi sértés büntetének kísérleteként minősített bűncselekménnyel valóságos anyagi halmazatban álló, további vádlotti cselekmény értékelés nélkül maradt. Helyes, és a büntető törvénykönyvek megfelelő ezen további cselekmény minősítése is. A személyi szabadság megsértése - nyitott tényállása- bármilyen módon megvalósítható, amely által a sértett szabad mozgásában, helyváltoztatásában, tartózkodási helyének megválasztásában korlátozva vagy akadályozva van.

[20] Mindezek miatt a vádlott és védőjének ezzel kapcsolatos felmentést célzó fellebbezése a harmadfokú eljárásban sem foghat helyt, hiszen a törvényszék álláspontja törvényes és megalapozott, így a harmadfokú eljárásban is irányadó.

[21] A vádlott testi épség elleni bűncselekményének másodbírói helyesbítése ugyancsak törvényes. A Püspökladányi Járásbíróság az indokolt ítélet rendelkező részében a testi sértés büntetének jogszabály helye felhívásánál a Btk. 164. § (1) bekezdését jelölte meg csupán, azonban az ítélet indokolásából kitűnik, hogy a jogi minősítést a Btk. 164. § (1) bekezdés és (3) bekezdés szerint minősítette súlyos testi sértés büntette kísérletének (elsőfokú ítélet 11. oldal [55] pont). Az elsőfokú ítélet rendelkező részének ez a hiányossága egyébként egyértelműen elírás következménye, hiszen az ügydöntő határozat kihirdetés előtt írásba foglalt rendelkező része (kisítele) a Be. 455. § (3) bekezdése helyesen tartalmazta a súlyos testi sértés büntetere vonatkozó hivatkozást a jogszabályhely alapján is. Ezt a bűncselekményt minősítette további minősítő körülménnyel aljas indokból elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérleteként a törvényszék, amely önmagában nem nyitná meg a harmadfokú eljárás lehetőségét, hiszen ebben az esetben csupán másként minősítette a törvényszék a bűncselekményt, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tette. Egyebekben a törvényszék helytálló indokait adta, hogy miért változtatott ezen a minősítésen.

[22] A büntetés enyhítésére irányuló fellebbezés sem alapos.

[23] Az erőszakos többszörös visszaeső vádlottal szemben a bűncselekmények többszörös halmazata miatt a másodfokú bíróság által megállapított büntetési tartam egyáltalán nem eltűzött.

[24] A büntetéseket alapvetően meghatározza az a büntetési tételkeret, amelynek kiszabását a Btk. lehetővé teszi. vádlott esetében helyesen mutatott rá a törvényszék, hogy a bűnhalmazat szabályai, valamint a vádlott erőszakos többszörös visszaesői minősége miatt vele szemben akár 24 év szabadságvesztés is kiszabható, illetve esetében a kiindulási alap, a büntetési középérték 13 év szabadságvesztés. Erre, és a súlyosító körülmények túlsúlyára figyelemmel a büntetési középértéket el nem érő szabadságvesztés mértéke inkább méltányos, az igazodik a vádlott terhére megállapított bűncselekmények tárgyi súlyához, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, és szükséges a generális és a

speciális prevenció céljainak érvényre juttatásához. Mindezek miatt a harmadfokú eljárásban a vádlottal szemben kiszabott büntetés mértékének enyhítése nem indokolt.

[25] Ezért az ítéltábla a másodfokú ítéletét a Be. 623. §-a alapján, a rendelkező részben írtaknak megfelelően helybenhagyta, és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[26] A harmadfokú ítélet elleni fellebbezést a törvény kizárja.

Debrecen, 2021. október 6.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 2.Bf.74/2021/11. számú ítélete a harmadfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 6.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke